

Beszámoló – BNT 2010, Bodajk

A 2010-es Bokor Nagytábor szervezését/lebonyolítását a 4-es régió vállalta fel. Úgy gondoltuk, hogy a táborozás minden területének megszervezését meg tudjuk oldani. A munkába bevontuk móri testvéreinket is.

A Bokor éves programjában kiemelt helyet foglal el a Nagytábor. Az egymással való közösséget ilyen rövid idő alatt, ilyen intenzíven más programjainkon nem tapasztalhatjuk meg.

A tábort egy éves előkészítő munka előzte meg. A tábor helyszínének megtalálása jelentette az egyik legnagyobb nehézséget, mivel a korábbi táborokra jellemző 450 fős létszám elhelyezésére Székesfehérváron és környékén kevés helyszín alkalmas. Miután két szakképző iskola is visszalépett a lehetőségtől, hogy minket vendégül lásson, a bodajki Tölgyes Tábor lett a megfelelő helyszín. Itt a gyönyörű környezet mellett a 2004-es BNT kapcsán már ismert volt számunkra a viszonylag kevés előadóterem és a csupán 240 fő számára ágyat biztosító kapacitás.

A közös munkába nagy lelkesedéssel vetették bele magukat a régió tagjai. Az előzetes egyeztetéseken megbeszéltük, hogy a szervezés és lebonyolítás során ki milyen feladatkört tud vállalni. Ezután már mindenki tudta és tette a feladatát. Megnyugtató volt és örömet jelentett számomra az együttgondolkodás és -cselekvés. Mindenki úgy élte meg az elmúlt munkaévet, hogy ajándékot készít a Bokor tagjai számára. A beszélgetéseinken többször is megfogalmaztuk, hogy szeretnénk megosztani a köztünk jelenlévő szeretetet a Bokor egészével.

A 2010. évi Bokor Nagytábort augusztus második hetében tartottuk. Az időjárás kegyes volt hozzánk, mivel egy éjszakai vihart kivéve szép időben volt részünk.

A tábor programját igyekeztünk úgy összeállítani, hogy mindenki megtalálja a számára tartalmas, érdekes elfoglaltságot.

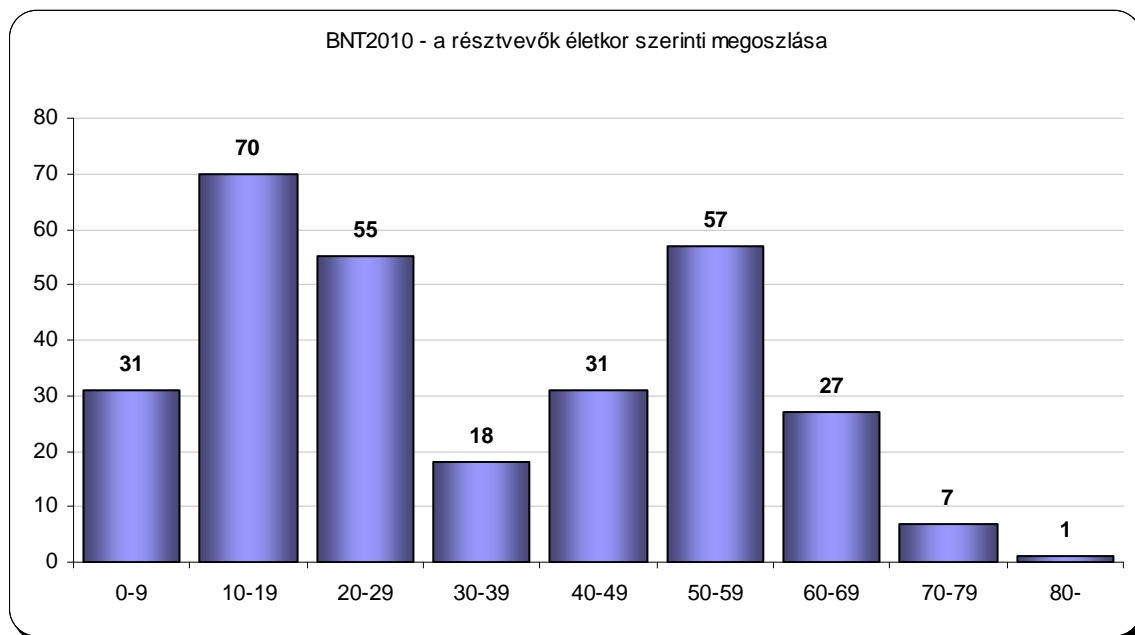
Ez volt az első olyan Bokor Tábor, ahol Gyurka bácsi ebben a dimenzióban nem volt közöttünk. Azonban mindannyian szívünkben hordozzuk emlékét és azok a szellemi értékek, amelyeket képviselt, megjelentek a táborban. Megidéztük őt a nyitó estét és esti áhítatot követően a nagyteremben, Kovács Laci Bokorirtás című színdarabjának levetítésével.

Igyekeztünk sokszínű programot összeállítani a táborozók számára. A tábor programjai a bokorértékek mellett kitekintést nyújtottak más területekre is, illetve azokat más megvilágításból mutatták be. Mivel az idei év témája a tanítványság és apostolkodás, így megjelent a missziós munka. Egyrészt úgy, hogy egy magyar szerzetes Dél-Amerikai munkájáról beszél nekünk, másrészt úgy, hogy egy kicsit belelátunk az olasz származású kapucinus atyák Móron végzett munkájába. Heidl György pécsi egyetemi tanár a hit szerepéről tartott előadást. Az ökológia mellett a magyar egyház 3/3-as múltjáról, a környezetünkben is megjelenő szenvedélybetegségek háttéréről is szó esett. A sérült fiatalok sörédi táboroztatása évek óta jelen van a Bokor és a fehérvári közösségek életében is. Erről a munkáról is hallottunk színes beszámolót, valamint láthattuk a róla szóló kiállítást. A Bokorral ismerkedők péntek délután kaphattak válaszokat kérdéseikre. A program összeállítása során hangsúlyt fektettünk a kamasz korosztály megszólítására is. Őket péntek és szombat délután vártuk tartalmas együttlétre. Úgy terveztük, hogy a délelőtti előadásokon ők is részt tudjanak venni, mivel tudtuk, hogy számukra is érdekes témákról esik szó. A láthatatlan színházban az érzékelés egy fontos területét, a látást kiiktatva élhettük át az evangélium gondolatait.

A tábor napjait a reggeli szentmisék és az esti áhítatok foglalták keretbe.

A teaház jó megszervezésére nagy hangsúlyt fektettünk, később ezt sok pozitív vélemény vissza is igazolta. Ez volt a táborban az a sziget, ami folyamatosan jó lehetőséget biztosított a kikapcsolódásra, a személyes kapcsolatok ápolására.

A jelentkezők demográfiai megoszlásában jól látszik, hogy mind a fiatalok, mind az idősebbek nagy számban képviseltetik magukat. A középkorú, 30-as és 40-es korosztály viszont talán hangsúlyosabban kötődik a gazdasághoz és arányaiban kisebb számban volt jelen a táborban:

* A grafikonon csak azok szerepelnek, akik megadták az életkorukat.

A tábor anyagi finanszírozását nagyrészt a befizetett jelentkezési díj és becsületkassza, pályázati pénz, valamint a teaház bevétele, illetve pénz- és élelmiszer-adományok fedezték.

A befizetésekhez talán érdemes megjegyezni, hogy – amint már korábban utaltam rá – többen csak egy-egy napra érkeztek, anélkül, hogy ezt előre jelezték volna. Ez mind a szállás elosztásnál, mind az étkezéseknél gondot okozott. A becsületkasszába viszont vélhetően csak az ott tartózkodásukkal arányos összeget tettek. Annak ellenére, hogy többen a meghirdetett 8 000 Ft-nál többet tettek a becsületkasszába, a végén negatív eredménnyel zárt a kassza:

A tábornak viszont olyan értékei vannak, amelyek mindenképpen megérik a szervezés erőfeszítéseit.

Úgy gondolom, hogy a korábbi táborokhoz hasonlóan az idei BNT is betöltötte feladatát. Lehetőséget adott a találkozásokra. Új gondolatok, pasztorációs módszerek megismerésére, komoly és könnyed együttlétre, a szervezőknek pedig megadta a kohézió érzését és a jól végzett munka örömét – némi fáradtsággal fűszerezve... ☺

Miklós Kinga és Tibor

Szervezés

*"Erdőkben, réteken bolyongok,
gyűjtögetem a reménység virágait."
(Simek Valéria: Bakony)*

A tábor jelmondata és az általa ihletett logó, a hely (Bakony) szellemét igyekezett tükrözni (Simek Valéria költő is itt él.)

A reményt jövőnkben, életünkben, közösségeinkben, egymásban, a minket körülvevő világban. A reményt abban, hogy jó adni, szolgálni, másokért élni. Ennek a megvalósulása a BNT is. Öröm adni és tudni azt, hogy ez fogadtatásra talál.

Egy tábor programjának megtervezése nagy felelősség, sok szempontot figyelembe kell venni (helyszín, résztvevők, érdeklődési területek, hagyományok, időkorlátok, anyagi feltételek stb.)

- Programok sokfélesége, széles választási lehetőség
- Minden korosztálynak legyen programja
- Legyenek "külső" és "belső" előadók (kitekintés, és belső értékeink megosztása)
- Az előadók anyagi honorárium (a táborban mindenki ingyen vállalta az előadást, ajándékokat készítettünk nekik saját forrásból)

Fontos tapasztalat és jól bevált módszer volt, hogy minden előadót, előadást valaki a helyi közösségből segített, gondoskodott a tárgyi feltételekről, az előadó bemutatásáról, valamint előadásokról minden nap több alkalommal rövid tájékoztatót hallhattak a táborozók.

Területek:

- Bokor
- Egyház
- Környezetvédelem
- Pszichológia
- Karitás
- Egészségvédelem
- Zene, film, játék
- Szellemi vetélkedő
- Liturgikus elmélkedés, tánc

Misék: Gazdag szellemi és érzelmi töltéssel átélt programok voltak, jól bevált a papok különbözősége, és az, hogy egy-egy miséért más-más régió felelt.

Esti elmélkedések: Az esti elmélkedéseket egy-egy fiatal közösség tartotta, örültünk vállalkozó kedvüknek.

Nyitóest: Számunkra fontos volt, hogy ebben a táborban, ahol mi voltunk a vendéglátók, ajándékozni tudjunk. Ezért is szerettünk volna már az első este megörvendeztetni benneteket. Olyan programot állítottunk össze, melyben megjelentek a fehérvári közösség fiatal és éltebb tagjai egyaránt. A vers, ének, hangszeres játék, zene, tánc és színdarab színes egyvelege nekünk előadóknak és úgy éreztük nektek nézőknek is élményt nyújtott. A műsorra való készülés sok vidám órát jelentett számunkra, és rácsodálkozhattunk arra, mennyi ötlet, tehetség, érték rejlik barátainkban.

Ezt az élményt fokozta a szombat esti, már hagyománnyá vált műsoros est. Tudjuk, hogy sok érték lakozik a Bokorban, ennek megmutatására ez az alkalom is jó lehetőséget teremtett. Az idejű műsoros est – elfogultság nélkül mondhatjuk – rendkívűl színvonalas volt. A bemutatott műsorszámok minősége, mennyisége, változatossága, hagyomány és újdonság, a fiatal és idős korosztály megjelenése, a szereplők és nézők szimbiózisa, a műsorvezető (S. Bea) és a technikai háttér (Cserta G.) profizmusa biztosította a felhőtlen szórakozást. Köszönjük ezt az élményt minden jelenlívőknek.

A tábor minden programján élénk érdeklívődés, aktív részvétel és megfelelő számű jelenlívő volt. Az előadók jó színvonalű, élményt adó közösségi egyűttlívétekkel ajándékoztak meg bennűnket. Köszönjük mindnyájatoknak, hogy eljöttetek, és részvételitekkel gazdagítottátok az idejű BNT-t.

Magyarné Pál Laura

Előadások

A BNT délelívőtti előadásaira nem bokorbeli (külsű) előadókat kértűnk fel.

Heidl György péntek délelívőtti előadásának fű üzenetéül azt szántuk, hogy a kereszténység egy személyes (és persze közösségi lábön is álló) hiten alapul. Ezzel a hittel meríthetűnk Isten erejébűl. Mindez a gondolat azért is aktuális, mert a mai világban a Bokor önkéntelenűl is a környezetvédű, jótékonyági szervezetekhez, önismereti, valamint helyi pénz- és cserekörökhöz, alternatív gazdasági iskolákhoz méri magát és sikereit. Így gyakran alul maradunk velűk szemben. De a hit elsűsorban bennem, magamban indít el egy változást, és a valóság nem evilági dimenzióiról sem szabad megfeledkeznűnk.

A szombati előadó, Mustó Péter jezsuita szerzetes igazi példája volt annak, hogy a fenti hittel és istenkapcsolattal mit válthat valóra az ember a világban és önmagában. Őbenne harmonikusan egyűtt van a szemlélívődés „tétlensége” (ezt lelki gyakorlatain lehet tanulni) és az abból fakadó aktivitás. Péter őszintén, természetesen és vonzóan beszélt egy, a Bokorhoz nagyon-nagyon közel álló szemléletről, ami tőlűnk nyugatra valószínűleg még ma is sokkal gyakoribb, mint azt mi tapasztaljuk. Nagyon érdekes volt megismerkedni Kolumbiában eltöltött éveinek eszmei háttérével és a felszabadítás teológiájával. Az Egyház megosztottsága és a pénz diktatűrája ugyanazokat a problémákat, konfliktusokat veti fel máshol is, mint amit mi Magyarországon tapasztaltűnk és tapasztalűnk.

Fontosnak tartjuk, hogy külsű emberek az előadásra felkérés kapcsán is pozitív benyomásokot szerezzenek a Bokorról. A Bokor így is „szövetségesekre”, támogatókra, testvérekre találhat. Mindkét előadó elismerűen nyilatkozott a Bokorról, a résztvevűk színességéről, a sok fiatalról.

Tanos Gábor

Kamasz program

A péntek és szombat délutáni két-két óra a 12-18 éveseket célozta meg. Az elsű délutánön kicsit kötetlenebb, játékosabb feladatokkal próbáltuk meg egymáshoz közelebb hozni fiatal barátainkat. A program tervezésekor nehézséget és sok fejtörést okozott az, hogy nem lehetett tudni a résztvevűk létszámát, valamint az életkori megosztottságot. Ezért olyan játékos feladatokat állítottűnk össze, amelybe mindenki be tudott kapcsolódni és kortól függetlenül sikerélménye lehetett. Félelműnket fokozta, hogy utolsó pillanatban

derült ki; a helyszín sem az előre meghirdetett lesz. Izgalommal vártuk a kezdés időpontját, de ahogy érkeztek a programra a fiatalok, aggodalmunk fokozatosan csökkent. A péntek délutáni programon körülbelül harminc fő vett részt. Ahogy a résztvevők feloldódtak, bennünk is oldódott a feszültség és a szellemi és mozgásos játékok közben egyre vidámabb, hangosabb, jobb kedvű lett a társaság. Innentől már csak arra kellett figyelniük, hogy az előre eltervezett játékok közül minél többet tudjunk végigjátszani.

Ekkor vált számunkra is világossá, hogy a két óra egyre inkább kevésnek tűnik, ezért közkívánatra egy kicsit meg is toldottuk. A záró játékban, amely egy licitálás volt, elsődlegesen azt kellett a résztvevőknek megérteniük, hogy közösen, egymást kiegészítve többre mennek.

Szombaton *Bálint B. András: A róka megszelídítése* című könyvének felhasználásával a barátságról beszélgettünk. A létszámunkon meglátszott, hogy ezen a délutánon már jóval több program volt egy időben, melyek közül nehéz volt választani, de ennek ellenére tizenhétven ültünk körben, hogy egymással megosszuk gondolatainkat. Végig a témához illő komolysággal és őszinteséggel, de mégis vidáman, jó hangulatban tudtunk beszélgetni. Az előző naphoz hasonlóan, bár ez már nem a játékról és nevetésről szólt, ez a két óra is nagyon jól sikerült, az idő észrevétlenül röpi el. Köszönjük a résztvevőknek a bizalmat, hogy a sok érdekes program közül minket választottak ezen a két napon! És a jókedvükkel, nyíltságukkal, pozitív hozzáállásukkal varázsolták nagyszerűvé a Bokor tábor kamasz programját!

JKT közösség – Csire László

Játszóház

A tábor szervezésének megkezdésekor kiosztottuk, mely területnek ki lesz a felelőse. Csehné Pál Szilvi és én vállaltuk el a gyermek játszóház szervezését, koordinálását.

Nem volt nehéz feladatunk, mert hamar találtunk magunk mellé segítőtársakat Tanosné Zsuzsa, Feketéné Zsuzsa és Bognárné Kinga személyében.

Elsősorban az óvodáskorú és általános iskolás gyerekek foglalkoztatását tűztük ki célul a délelőtti előadások ideje alatt, de persze minden érdeklődőt szeretettel fogadtunk. Jöttek is szép számmal s készültek a ceruzatartók, pillangók, katicák, teknősök, napellenzők, karkötők, nyakláncok, különböző papírmunkák és a színezők.

Jó ötletnek bizonyult, hogy a „mindenes dobozunk” hozzáférhető volt egész nap, így önszerveződéssel kicsik és nagyok, ügyes kezű anyukák lefoglalták magukat, gyermekeiket.

Ez a feladat nem volt nehéz, inkább örömteli, mert sok ügyes és ügyeskedni vágyó, kreatív gyermekkel tölthettük a délelőttöket látva, mennyi szép munka kerül ki a kezeik közül.

Reméljük, mindenki ezt tapasztalta, aki a játszóház környékén megfordult – akár résztvevőként, akár nézelődőként.

Pappné Márta – Mini

Teaház

Családom és magam nevében is hálás vagyok, hogy feladatként megkaptuk a teaház működtetését. Igyekeztünk az örömmel vállalt kihíváshoz felnőni, azt a tőlünk telhető legjobb módon elvégezni.

Szerintem nagyon jó döntés volt a nagyobb helyiséget választani, ami nagyon egybesimult az én elképzelésemmel. Ez a barátságos helyiség alkalmas volt az egyéni vagy tágabb asztalközösségi beszélgetésre. Nem negatívumként említem, csak egyszerűen az volt a tapasztalatom, hogy erre a három napra sem sikerült a testvérek többségének letennie a rohanós, hétköznapi megszokott ritmust, és egyszerűen, óra nézegetés nélkül örülni az évek óta nem látott testvéreknek. Persze ezt a csalogató jó programok is nehezítették.

Végül, de nem utolsó sorban említem meg a teaház hatását a családomra. Izgalommal és örömmel készültünk rá mindannyian. Miki hozta a híreket a megbeszélésekről, a lányok lelkesen gyűjtötték az ötleteket és biztosítottak róla, hogy tudnak segíteni a lebonyolításban, amit szerintem maradéktalanul meg is valósítottak. Köszönöm Istennek, hogy erre a három napra családom minden tagjának ugyanazt a küldetést, feladatot adta, szolgálni a többi testvért, és hálát adok, hogy ehhez az erőt is megkaptuk.

Testvéri szeretettel: Varró Cili, Miki, Mici, Lina és Annuska.

Konyha

Az idei Bokortábor konyhai szervezését Papp Zoltán (Totya) és Cseh András vállalta.

A bodajki táborhely ideális volt az étkeztetés szempontjából. Bőven volt hely, egyszerre le tudtunk ülni, az étkezés is biztosított volt ennyi ember számára és az ételkiosztás is folyamatos volt, nem kellett hosszú sorban állnunk. Viszont folyamatosan féltünk, hogy a változó létszám hogyan alakul alkalmanként, és lesz-e elég étel az utolsóként érkezőknek is?! Mivel a hideg étkezés alapanyagait mi szereztük be, így azon rugalmasan tudtunk változtatni, és egyre többfélért tudtunk osztoni a megmaradt alapanyagokból. A meleg étel mennyiségén azonban nem lehetett változtatni, az előre megrendelt ételt kihozták és abból kellett étkezésenként gazdálkodni. Ebből adódott, hogy a pénteki zöldborsólevesnek és krumplis tésztának egy részét ki kellett borítani, mert nem tudtuk még estig sem tárolni, míg a másnapi gyümölcs-leves éppen, hogy elég lett...

Azt étkezések időtartama legtöbbször elnyúlt – bár nem alakult ki sorban állás és leülni is mindig volt lehetőség –, de néhány táborozó figyelmetlensége, ill. „fegyelmezetlensége” miatt, (Később érkeztek, vagy nem vitték vissza a tálcájukat) a háttér munka (a takarítás, mosogatás) indokolatlanul sok időt vett igénybe.

Nagy könnyebbség volt számunkra, hogy a konyhában nem kellett segíteni, amit a helyi asszonyok rutinosan, kedvesen és vidáman elvégeztek. Így a korábbi táborokban tapasztaltak alapján nehezen összeszedhető önkéntesek is részt vehettek a programokban. Az igazsághoz tartozik, hogy az egyre szigorodó egészségügyi előírások és a helyi szokás miatt nem is oldhattuk meg a régen működő önkéntes munkát, aminek megvolt a maga varázsa az ismerkedés és beszélgetés szempontjából is.

Jól sikerült a szombat esti „zsíroskenyér-parti”, amit a jó idő és a szabad, de fedett étkező lehetősége hajnalig támogatott. Sokan a lefekvés helyett a beszélgetést és a játékot választották, amit nem bántak meg.

Az étkeztetést sokan és többféle módon támogatták, amit ezúton is köszönünk. Például joghurtot, szörpöt, citromlevet, savanyúságot, szilvát és más finomságot is néhány közösségi társunk gondoskodása révén tudtunk az asztalokra tenni. Meglepő módon támogató jóindulatot tapasztaltunk a boltoktól, kenyérgyártól, palackozótól..., ahol szívesen álltak rendelkezésünkre és jelentős árkedvezményt is kaptunk. (Ez köszönhető a kapcsolatoknak és az utánjárásnak is.)

Végül megemlítenénk a konyhas nénik pozitív tapasztalatát, akik elmondták, hogy nagyon élvezték az együttlétet ezzel a közösséggel, és hiányozni fog nekik a BOKOR tábor.

Ismerkedés a Bokorral

A Bokor mibenlétéről fél évvel ezelőtt még csak nagyon ködös elképzelésekkel rendelkezem és ez az áldatlan állapot még ki tudja meddig eltartott volna, ha a dolgok szerencsés alakulása folytán nem ismerkedem meg Miklós Fruzsinaival. Neki és Családjának köszönhetem, hogy az idei Nagytáborban ott lehettem. A fentiekből következik, hogy a tábor megítélésében összehasonlítási alappal nem rendelkezem, így benyomásaimról csak mint az ismerkedés fázisában keletkezett érzésekről tudok nyilatkozni.

Az első, számomra különösen emlékezetes esemény Kovács László Bokorirtás c. színdarabjának vetítése volt, mely érthető elköteleződöttsége mellett is jól mutatta be az ütköző álláspontokat, ill. a közösség útkeresésének ma különösen aktuális dilemmáját. Hasonló módon nagy érdeklődéssel vettem részt a Király Ignác-féle „Ismerkedés a Bokorral”, valamint a Szabó Gyula (SJ) által jegyzett „A Pápai Magyar Intézet, mint a magyar hírszerzés előretolt bástyája” c. előadásokon. Ez a három esemény számomra, egyrészt, mint „újonc” számára, másrészt, mint a történelem, társadalomtörténet és egyháztörténet iránt fogékony ember számára különösen nagy jelentőséggel bírt s hozzájárult ahhoz, hogy erről a lelkiségi mozgalomról a forrástól származó, hiteles információkra tegyek szert. (A Pápai Magyar Intézetről szóló előadás azonban feltételezem, hogy az „ősbokrosok” tudását is bővíthette új elemekkel.) A tábor minden résztvevőjét jellemző kedvesség és közvetlenség különösen jól esett Király Ignáctól, aki diskurzusba hajló előadása után készségesen válaszolt az engem még foglalkoztató további kérdésekre is.

Az említett közvetlenségnél és kedvességnél egy gondolat erejéig feltétlenül szeretnék elidőzni. Feltétlenül, mert ekkora létszámú és változatos összetételű közösségben ezzel a jelenséggel ilyen mértékben még sosem találkoztam és ebből kifolyólag talán ez is gyakorolta rám a legnagyobb hatást. Bárkivel lehetett beszélgetni, bárkitől lehetett kérdezni, mindenki figyelemmel fordult a másik iránt, még az egészen kicsik is. Jó volt látni azt is, hogy ez a türelmes szeretet a mérvadó azokkal szemben is, akik az Úr akaratából valóban több figyelmet igényelnek az átlagnál. Az alapító szellemi atyját vesztett közösség számára bizonyára tartogat kérdéseket a jövő, de ha ez a szeretet megmarad a Bokorban, nem fognak elszáradni ágai.

Végezetül, ha szót ejtettem arról, hogy a közösség tagjai milyen figyelemmel viseltettek egymás iránt, akkor ki kell emeljem a tábor programjainak gondos és körültekintő összeállítását is.

Elismerésre méltónak tartom, hogy egymással párhuzamosan rendszerint négy-öt lehetőség közül lehetett választani érdeklődésének, korcsoportnak megfelelően. A reggeli mise és esti áhítat jelentette keretbe így a többi, lelki elmélyülést szolgáló program mellett – mint például Mustó Péter (SJ) előadása a dél-amerikai testi-lelki nyomor elleni küzdelemről, vagy Miklós Eszter önmagunkra reflektáló „láthatatlan színháza” – bőven volt lehetőség kikapcsolódásra akár a zene, akár szórakoztató előadások, szellemi vetélkedő, vagy éppen a mozgás, sport révén.

Mindezek alapján nyugodt szívvel kijelenthetem, hogy jövő nyáron, ha módomban áll, ismét szívesen veszek majd részt a Bokor Nagytáboron!

Horváth Tamás
